Motion till riksdagen 1986/87:Kr427

Leo Persson m. fl. (s)

Rekreationsområden i Sverige och Norge

De svenska och norska rekreationsområdena som finns profilerade i våra respektive länder har i dag redan en stor betydelse för regional utveckling av det turistiska näringslivet, men mycket kan fortfarande utvecklas, bl. a. på så sätt att våra områden tillsammans kan bli ett turistcentrum för vår del av Europa.

Det är viktigt att besökarna informeras om de rättigheter och skyldigheter som gäller i umgänget med naturen. Gemensamt utarbetade säljaktiviteter kan få fler utländska besökare till våra rekreationsområden. Paketresor på temat "älv-sjö-skog-fjäll" eller andra teman som är anpassade till våra rekreationsområden är exempel som kan erbjudas till turister från andra länder.

Turismen inom Sverige och Norge är en viktig näring. Ett stort antal människor är sysselsatta på hel- och deltid. Ytterligare insatser ger fler sysselsatta och då speciellt i områden där staten bestämt att markområden skall sparas för rekreation och annan verksamhet dämpas. Satsningen på turism i dessa områden bidrar till balansen.

För den inhemska turismen är det viktigt att notera att många människor saknar förutsättningar att ta del av det fritidsutbud som finns. En fjärdedel av befolkningen har inte denna möjlighet. Det är oftast de som har det största behovet. Skälet är ofta ekonomiska hinder, men också brister i information.

Samhället måste stödja byggande av stugbyar, båtuthyrning, rastplatser längs vandringsleder, utlåning av utrustning etc.

För att värna om områdets kulturmönster är det viktigt att samhället stödjer bevarande av kultur och miljö.

Servicen inom rekreationsområdena måste fungera. Staten, länsorganen och kommunerna har ett starkt ansvar. Kommunikationerna inom regionen, men framför allt till och från regionen, är mycket viktiga. Flygförbindelser inom såväl Sverige som Norge till rekreationsområdena med anslutningar till Europa är en av förutsättningarna för att få fler turister till området.

Turismen är ofta mycket säsongbunden till sommar och vinter/vår. Ofta kan det handla om bristande information om de möjligheter som finns till året-runt-turism. Jakt eller fiske kan locka många, liksom bärplockning eller skogs- och fjällvandring i vackra höstlandskap m. m.

Våra svensk-norska rekreationsområden skall ses som en gemensam regionalpolitisk resurs och är då speciellt viktiga för de s. k. skogslänen i Sverige och i Norge för dess inlandsfylken.

Ett speciellt projekt utarbetat av Arbeiderpartiet i Hedmark, SAP Dalarna, LO-distriktet i Gävle-Dala, LO-distriktet i Hedmark, ABF Dalarna, AOF i Hedmark, Trysil och Engerdal arbeiderparti samt arbetarekommunerna i Torsby, Malung och Älvdalen har resulterat i en handlingslinje för gemensam utveckling och service i gränsområdet.

Stora förutsättningar finns för att gemensamt utveckla och stärka resurser som finns. Turism, skogsnäring och kommunikationer är exempel på samarbetsfrågor. Miljöproblem, framför allt skogsdöden, är en annan fråga om är gemensam och som med kraft måste drivas.

Dessa uppgifter, som berör de flesta områden i samhällslivet, är en del av det nordiska samarbetet. Genom nordiskt samarbete kan vi lösa uppgifter vi inte klarar ensamma. Tillsammans kan vi samarbeta för den internationella utveckling vi önskar och mellan gränskommunerna i Sverige och Norge finns redan i dag ett samarbete som kan förstärkas och vidareutvecklas.

För att komma vidare i dessa sakområden fordras insatser av olika slag. En insats vore att svenska staten och norska staten inledde försöksverksamhet tillsammans med intressenterna i "Projektet Norden" med inriktning på att aktivt försöka förverkliga tankegångarna inom t. ex. det turistiska avsnittet och då främst gemensam marknadsföring mot Europa.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förslag till försöksverksamhet vad gäller gränskommunalt samarbete Sverige – Norge.

Stockholm den 27 januari 1987

Leo Persson (s)

Ove Karlsson (s)

Bo Södersten (s)

Inger Hestvik (s)

Bengt-Ola Ryttar (s)